THE MORNING STAR.

Vol. 49. **Jaffna, Thursday the 21st of February, 1889.** **No. 4.**

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION: BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE.

The Morning Star For '89.

Terms of subscription. Cash in advance.

1 Copy in Jaffna. Free delivery.	1.50
1 Copy at any American Mission station	1.25
1 Copy with postage in Ceylon and India	1.75
8 Copies " " "	10.00
25 Copies to one address without postage	25.00
1 Copy with postage to Straits Settlements	3.75

Subscription may be paid by cheque, P. O. money orders or postage stamps to the Editor, Batticotta or to Mr. J. P. Cooke Batticotta.

RECEIPTS FOR THE MORNING STAR.
1887.

NAVALI	Messrs. S. K. Lawton and V. Chellappah	Rs. 2.50

FOR SALE.

An American bandy. An English bycicle very cheap.

Enquire of IRVING WOOD, Batticotta.

CARD.

A. M. Chittambalam,
RICE AND PRODUCE BROKER,
7 Baillie Street, Fort, Colombo.

(Extract from *Ceylon Observer*, 18th June 1884.)

"MR. A. M. CHITTAMBALAM, who has commenced business in Colombo as BROKER, holds the very highest Testimonials for ability and integrity from persons whose testimony is of great value from their character and experience. We wish Mr. Chittambalam all the success which ought to follow a career of honest and intelligent industry."

NOTICE.

NOTICE is hereby given that we the undersigned shall from this date carry on business as Proctors in partnership and that our office is at Esplanade Street, Jaffna.

V. CASIPPILLAI
Proctor, Supreme Court.
A. CATHIRAVALU
Proctor, District Court.
Jaffna

Jaffna 24th January 1889.

விளம்பரம்.

இன்றுதொடக்கம் நாங்களிருவரும் எங்கள் தரணி வேலையை ஒருமித்துக் கூட்டுத்தொழிலாய் நடத்துவோமென்பதை இத்தாற் சகலருக்கும் அறிவிக்கிறோம்.

யாழ்ப்பாணம் சீதாரி ௧௮அசு ௵ தை மீ ௨௪௨

வி. காசிப்பிள்ளை
சுப்பிறீங்கோட்டுத் தரணி.
ஆ. கதிரவேலு.
யாழ்ப்பாணம் டிஸ்திறிக்கோட்டுத்தரணி.

விளம்பரம்.

இந்த மீ ௨௪௬ பதன்கிழமை மதியந்தீரும் பி ஒருமணிக்கு, தென்மிருட்சிப் பகுதிக்குச்சேர்ந்த சரசாவலியில் இரண்டு சிறுகுளமும், தீவுபற்றுக்குச் சேர்ந்த வலந்தவலையில், மூன்றுதுண்டும், பூநகரிப்பகுதிக்குச்சேர்ந்த கொல்லகுறிச்சியில் இரண்டு துண்டும், குமுளமுனையில் ஒருதுண்டும், சிராஞ்சியில் ஒருதுண்டும், இந்த ஒன்பது துண்டுகளுக்கும் பாணிப்புலிவல, ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூபாய் பத்து.

வலிகாமம் மேற்குப்பகுதிக்குச்சேர்ந்த மானிப்பாயில், துண்டுக்குளமென்கிற சிறுதளமும். இதற்குப் பாணிப்புலிவல ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூபாய் நூற்றிஇருபது.

இந்தப் பத்துத் துண்டுகளும் யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியில் விற்பனவுபண்ணப்படும். இவைகளுக்கு மொத்த ஏக்கர் எழுபது, ரூட் மூன்று, பேட்சு பதினைது.

இவைகளைப்பற்றி முளுவிபரமுமடங்கிய நோத்தீசுகள் கோடு கச்சேரி முதலிய இடங்களில் ஒட்டிஇருக்கின்றன.

யாழ்ப்பாணக் கச்சேரி.
தஅாஅசும் ௵ மாசிமீ ௨௯ உ.

W. G. Haines
For Agent.

Local and General.

—FEVER continues to rage. We cannot recollect of any year in the past history of Jaffna when fever prevailed so generally or so disastrously throughout the district as this year. It is for the doctors to trace out the cause or causes and to report for the information of the authorities and the public. The total number of deaths for December and January is the large number of 1915.

—LEGAL. The conviction in case No. 279 P.C.J. M. Suppyah versus Kaderawaloe Kumaraswamy of Vannarponne, has been set aside by the appeal court. The point held by the higher court in the case seems to be that playing of cards is not a game chance but one of skill.

—MADRAS MATRICULATION EXAMINATION. Of some 33 candidates from Jaffna who presented themselves for the Matriculation Examination held in December last only the following have passed:—*Chundicully Seminary* K. Kantyah (in the first class) and Daniel Muttiah. *Wesleyan Central School* V. Duryappahpilly and Charles Niles. *C. Patriot.*

—We regret to announce, the death of Mr. Solomon Johnpille the Proprietor of the "Ceylon Patriot." The death of this well-known and intelligent Tamil gentleman took place on the 8th inst at Colombo. He received his early education in the Chundically Seminary and lived and died a member of the Church of England.

—JAFFNA TRADING COMPANY. We hear that arrangements are being made for the annual meeting of the shareholders, and that a profit of 10 or 13 per cent is expected. The company will do well to take the rice trade besides cloth.

—PADDY HARVEST has commenced. The crop on the whole, is below the average. Want of rain for the last two months has severely told on the crop grown on high lands. The people have to look to foreign markets for supply of paddy for local consumption.

—BISHOP COPLESTON preached an impressive sermon, on the morning of the 10th instant at Christ Church in the Jaffna pettah taking for its text, "The Kingdom of Heaven is like to a grain of mustard seed which a man took and sowed in his field." On the same day he preached at the Chundically church. *Com.*

—THE MANIPPAY BENEVOLENT INSTITUTION. The eighth annual meeting of this Society came off on the 9th inst. The income of the society for the years 1887 and 1888 was Rs. 151.61½. and expenditure Rs. 128.29½. In addittion to the monthly help rendered to the society's paupers, two treats were given to the poor during the said period.

The society is doing a good work in our midst and I am anxious to see similar societies established in different parts of this peninsula. *Com.*

—SESSION NOTES. The Supreme Court commenced its sittings on the 11th inst. at 11 o'clock. The first case called was No. 8, from Batticaloa, in which one M. Sinnatamby was charged with forging a Notarial document. The accused was undefended by counsel and conducted the case personally. The evidence was very strong against him and he was convicted and sentenced to 5 years' imprisonment with hard labour. The next case tried was also one from Batticaloa, in which a Moorman by the name of Pichchaippillai was charged with housebreaking and theft. The accused conducted his own defence. Verdict guilty. Sentence was reserved. The third case tried was one from Pt. Pedro in which three men were charged with house breaking. Mr. Advocate Allegacoen appeared for the first accused and the others were not represented by counsel. In the course of the trial considerable doubt was awakened regarding the complicity of the first accused in the alleged crime. The second admitted his guilt both at the trial and at the preliminary inquiry, but attempted a justification of it saying that it was done under the influence of liquor and at the instigation of first accused with whom the complainant and his principal witness seemed to have been at constant enmity for a long period. His Lordship found nothing in the evidence criminating the third accused. The jury after a short deliberation convicted the 2nd accused and acquitted the others. Sentence on the 2nd accused was reserved.

The whole of the second day's sitting was occupied in the investigation of a case the like of which is happily very rare in Jaffna. There were originally 17 charged in the count, but it was found necessary to try the accused in two different batches, the first ten on a charge of theft and robbery, the 7 others in aiding and abetting the above acts. The prisoners conducted their own defences and cross examined the witness for the prosecution. It appeared that a large gang consisting of some 14 to 16 persons started from a long distance from complainant's house and halted at the residence of a pandaram on the way and one of them got there a bag of rice, some 15 to 20 empty paddy bags and three bottles of arrack. They then proceeded on their way and again stopped at a wayside house where they had their meals. The complainant's house seemed to have been next visited by the gang in the night with torches burning. They pulled down the thatching, broke into the house, and pushed down the occupant, tied him and covered his face. They removed his earrings, took away some paddy, tobacco, a gun and cash, about Rs. 20. The personal ornaments of the wife and step son of the occupant were similary removed. The 9th and 10th accused had made an admission of the crimes during the preliminary investigations, but said that they were made to so criminate themselves by unfair means. The jury acquitted the 5th and 7th accused and convicted all the others who were sentenced to seven years' imprisonment with hard labour.

THIRD DAY. The first case called was one in which a woman was charged with Murder and concealment of Birth. Mr. Allegacoen who had been assigned for the defence said that after reading the depositions in the case, he had found it his duty to advise his client to plead guilty to the mercy of the Court. The plea was accepted and the prisoner sentenced to one year's imprisonment. In the next case Sinnatambi Mutten of Grand Bazaar was charged with robbery. It appeared that the complainant an old woman of Sulipuram was worshipping at the Kandaswamy Temple at Nellore when the accused pounced upon her necklace, snatched it and ran away into an adjoining compound. The evidence was very strong and the accused, who seemed to take no notice what was passing around him, was undefended. He was found guilty and 2 previous convictions were shewn against him. Sentence, 4 years' imprisonment at hard labour. The next case was of some local interest, the nephew of a noted toddy renter of the Palla caste having been accused of instituting a false criminal charge. Mr. Advocate Canagasabai appeared for the defence. The evidence though given with decision appeared unreliable and the jury acquitted the accused.

FOURTH DAY. With referrence to the 7 prisoners in the Chavagacherry robbery case, who were remanded for trial on the charge of aiding and abetting the crime, it was found that duly signed indictment was not ready through a mistake of the prosecuting department at Colombo and the trial was proposed to take place at Trincomalie. The Defence objected to this and the Judge found that he could do nothing but discharge the prisoners who were then immediately set free to return home rejoicing. The next case was one in which Mr. Barrister Senatha Rajah appeared on a special retainer from Colombo. Two Moormen were charged with the commission of an unnatural crime. The details are too repulsive for description and it is to be regetted that on the score of public decency at least, the trial did not take place with closed doors. The evidence of the complainant was so clear, and had so much the impress of truth, that the Judge and jury had little hesitation in believing it. During an interval in the trial the court officers, counsel and jury went and inspected the locality of the crime about a mile away from the court house.

The evidence for the prosecution was so strong that a verdict of guilty was arrived at by the jury and the prisoners sentenced to 5 years' imprisonment at hard labour. Before concluding the sessions the judge remarked that he found it his duty to animadvert on strong terms on the oversight of the prosecuting department which had rendered it necessary for him to discharge possible offenders from custody that morning.

உதயதாரகை.

நீதி இராச்சியத்தாரை உயர்த்தும், பாவமோ எந்தச் சனங்களுக்கும் இகழ்ச்சி.

சகூ ம் புத்தகம்.] யாழ்ப்பாணம், ௯அகூ ம் ஞு மாசி மீ ௨ கூ ங் ௨. வியாழக்கிழமை. [சங்கியை, ௪.

உதயதாரகை.

௯அகூ ம் ஞு மாசி மீ ௨ கூ ங் ௨

யாழ்ப்பாணம்.

சுப்பிரீங்கோடு.—Supreme Court.—பாரப்படுத்தப்பட்ட எட்டு வழக்குகளோடு கோடாரம்பம்பெற்றது. யாழ்ப்பாணம் மன்னார் வழக்குகளோடு மட்டுக்கழப்புவழக்குகளும் விளக்கத்துக்கு வந்தன. கூ வது வருகிறார் ௨ வது வருகிறார் என்று இரண்டேவேகையாகச் சத்தம்பிறந்தும் இரண்டாவதில் மெய்த்தது. விளம்பரக்கிரமம் பிசகாது ௧௧ங் ௨ ௧௧ மணிக்கு முன்பின் நீதாசனம் பொலிந்தது. திரிபேக் என்னும் ஒருவர் இடாப்பராய்த்தோற்ற, அந்நாமங்கொண்ட பின்னொருவர் வழக்கமுறைப் பாட்டை நடத்தினார். இவ்விரு உத்தியோகஸ்தரும் அண்ணன்றம்பி முறையானவர்.

மட்டுக்கழப்பு மறியற்காரன் ஒருவன் யாழ்ப்பாண யூரிமாரது விளக்கம் வேண்டுமெனக் கேட்டதின்பேரில் அவ்வழக்கும் பின்னொன்றும் ஏழாவதாயும் எட்டாவதாயும் இடாப்பிற்பதிந்தன.

இம்முறை பாரப்படுத்தப்பட்ட யாழ்ப்பாணவழக்குகள் ஆறு.

௧. இல. வழ. யாழ்ப்பாணம். பொய்வழக்கேற்படுத்தல். மறி. வண்ணார்பண்ணை சு. கதிரவேலு.

௨. இல. வழ. ஊர்காவற்றுறை. சிசு வதை. அல்வஸ்பிட்டியாள். மதவலபென்னுங் கைம்பெண் சோறலியாபாரத்தில் வாங்கின தன் மதவலயைக் கொல்லல்.

௩. இல. வழ பருத்தித்துறை. களவுகாரியம். மறி. மூவர். குமாரசாமி, சுப்பிரமணியன், நாகமுத்து புலோலியார்.

௪. இல. வழ. சாவகச்சேரி மறி. பதினேழபேர்.

௫. இல. வழ. யாழ்ப்பாணம். மறி. பெரியகடை. சி. முத்தன்.

௬. இல. வழ. சோதோமின் பாவம். மறி. வண்ணார்பண்ணைச் சோனகரிருவர். சேது அப்துல்காதர், சேதுத்தம்பி மகமது மீரலெவ்வை.

வழக்குநிரையில் மட்டுக்கழப்புக் கள்ளவறுதியெழுதியவழக்கு முதன்முதல் விளக்கத்துக்கு வந்தது. எதிரி மூத்தம்பியார் சின்னத்தம்பி என்பவன்பேரால் சின்னத்தம்பி யாயினும் கிருத்தியத்தாற் பெரியதம்பி கடன்காரனொருவனுக்குத் தானே நொத்தாரியாய் உறுதியெழுதி முத்திரையும் கையொப்பமும்வைத்துப் பூரணப்படுத்திக்கொடுத்த புண்ணியவான். இத்தரத்திலாட்கள் சிலருண்தால் உலகமுய்யுந்தான்! நீதாசனர் இச்சீமானுக்கு ஐந்துவருஷப் பரிசுகொடுத்தார். அன்றைக்கு விளங்கப்பட்ட பின்னிருவழக்கில் மேற்படியூரான் ஒருவன். களவுகாரியத்திலேற்பட்ட மறியற்காரன் குற்றவாளியானான். மற்றவழக்குப் புலோலிக் களவுகாரியம். மறியற்காரர் மூவரில் இளங்தாரியொருவன் குற்றவாளியாக உடன்வந்தாரிருபேரும் தப்பிக்கொண்டார்கள்.

௧௧ங் ௨ கரைச்சியில்நடந்த களவுகாரியவிளக்கம் இதிலேற்பட்ட மறியற்காரர் பதினேழபேர். வேவழக்கை இரண்டாக்கிப் பத்துப்பேர் முதல் விளக்கம் பெற்றார்கள். இக்கள்வர் சாவகச்சேரிப்பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள். களவிற்குப் போகுமுன் இறைச்சியடித்துக் கொழப்பான வுணவுபதற்காயத்தமாய்ப் பொரிமாவிடித்து அரிசிமூட்டையோடு விழுண்டிப்போத்தலும் கொண்டுபோனவர்கள். பதின்மரில் எண்மர் அபராதிகளாய் எட்டேட்டுவருட மறியற் பரிசுபெற்றார்கள். இருவர் தப்பினர்.

௧௩ங் ௨ பிள்ளையை வதைத்தல்பேற்றை மறைத்தல் என்னும் வழக்கு முதன்முறை விளக்கத்துக்கு வந்தது. மறியற்காரி மதவலக்காகத்தோன்றிய நியாயதுரந்தரருடையபுத்திபோதவணப்படி நான் இரண்டாங் குற்றச்சாட்டில் அபராதியென்று ஏத்துக்கொள்ள, ஒருவருட மறியல் ஊழியம் விதிக்கப்பட்டதுபுறம் பெரியகடை முத்தன்தோன்றினான். கந்தசாமி கோயிலிற் கும்பிட்டுக்கொண்டுநின்ற மனுஷியின் நகைகளைப் பிடுங்கியோடுவதற்சித்திபெற்றதாகச் சி. முத்தன் முன்னும் இரண்டுதடவை பள்ளிக்கூடப் பழக்கம் பழகின பழங் குருவியாதலில் நீதாசனர் நான்குவருட மறுபடியும் பொய்ப்படுக்கப் பரிசளித்தார். இதன்பின்னாற் பொய்வழக்குக் கொண்டுவந்த பள்ளனொருவனது வழக்கு விளக்கத்தில் வந்து அவன் தப்ப அன்றைக் கோடு முடிவுற்றது.

௧௪ங் ௨ மூன்றின பதினேழ மறியற்காரரில் மீந்திருந்த எழவர் கொண்டுவரப்பட்டார்கள். இவர்கள் களவுக்குத்தவணயாளிகளென்ற முறைப்பாடு கொழும்பிலிருந்து சரியாய் வராமையினால் அதைத் திருத்தித் திருக்கோணமலையில் விளங்கலாமென்று அத்வக்காத் சொலவ எதிரிகளின் நியாயதுரந்தரர் அது தவறென்று ஆட்சேபிக்க, நீதியரசர் நாம்செய்வது பின்னோன்றில் லயேன்று மறியற்காரரைப் போகவிட, அவர்கள் புளுகிப்புளுகிக் குதிமியடித்து "வாலெடுத்தான் துள்ளி மீண்டோடினவனமே" எனவோடினர். ஓ! இவர்கள் தப்பிய குற்றத்திற்காகத் தூக்கப்படுபவரார்! அது போகவுடன்கையிலே சோதோமின் பாவவழக்கிலேற்பட்ட தொப்பிக்காரரிருவர் தோற்றினர். இலங்கை யாழ்ப்பாணச் சுப்பிரீங்கோடுகளிலே இதற்கு முன்னொருபோதும் வரா இவ் வழக்கிலேற்பட்ட சோனகரிருபோலொருவன் சற்றே கைக்காரக் கடைக்காரனுனதினால் இவர்க்காக நியாயசாஸதிரியார் சேனுதிராசா கொழும்பினின்று அழைக்கப்பட்டிருந்தார். சிங்கார அலங்காரமாய் எத்துவனச் சித்திரவாசாலமாய் எவ்வளவு வருத்தமெடுத்து இவர் பேசியும் சாட்சி அசைவுபடாது உறங்கொண்டு நின்றமையால் மழியற்காரரிருபேரும் அபராதிகளாகி ஐவவர்துவருட வெதுமதிபெற்றார்கள். முறைப்படுகொரான்வண்ணார்பண்ணையிலுள்ளவர் தமிழ்ச்சிறுவன். தீர்ப்புச்சொல்லமுன்நீதாசனரும் உத்தியோகஸ்தரும் யூரிமாரும் சோனகதெருவிலே இவ்வசிர்த்தியும் நடாதேறின வீடுவாசல பொய்ப்பார்த்தே திரும்பினர். யாழ்ப்பாணம் மாகாணக் கோட்டிலே சில வருடங்களின்முன் வந்து தள்ளப்பட்ட ஒரேயொரு வழக்கன்றி இங்கிரையாம் பின்னோர்வழக்கு நடந்ததாய் இதுவரையில் நாமறிந்ததேயில்லை. இக் நூதன வழக்கோடு கோடுதவறாது நீதாசனரும் பரிவாரத்தாரும் சாத்து வழி பார்த்துநின்ற கோடன்பத்தினியார் மார்க்கம் திருக்கோணமலைசென்றனர். கூ ம் இலக்க வழக்கில் குற்றப்பட்ட ௨ ம் மறியற்காரன் சுப்பிரமணியனுக்கு நான்குவருட வுபகாரமகப்பட்டது.

௪ ம் இலக்க வழக்கில் மட்டுக்களப்பான் பிச்சைப்பிள்ளைக்கு மூன்று வருடமும் பதினொருமாதமுங் கிடைத்தன.

எட்டுவழக்கில் மட்டுக்கழப்பு ௪ ம் இலக்க வழக்கிலேதலர மற்ற வழக்குகளிலெல்லாம் இங்கிலிஷ யூரிமாரே தோன்றினர்.

ஐம்பதாம்வருஷ அறிக்கைப்பத்திரம் - Fiftieth Report of the J. A. B. Society.—தவணக்கண்ணுற்றசால மெக்குண்டான ஆநந்தஞ்சொற்பமல்ல ௧௮௪ ம் ஆ அதாவது இற்றைக்கு எண்பத்தைந்து வருடங்களின்முன் இங்கிலந்தலே ஸ்தாபிக்கப்பட்ட வேதாகமசங்கத்திற்கு உபசங்கமாம் யாழ்ப்பாண வேதாகமசங்கம் ஸ்தாபகமாகி ஐம்பதண்டாகவே அதன் வருடாந்தக்கூட்டம் பிறகிட்ட ஐப்பசிமாதம் ௧௮ங் ௨ யாழ்ப்பாண உவெஸ்லியன் மிஷன் ஆலயத்திலே எம்மன்னவர் துவனவம் அக்கிராசனபதியாயிருக்க நடைபெற்றது. அமரிக்கன், சர்ச், உவெஸலியன் என்னும் மும்மிஷனுங்கூடி நடாத்தும் இவ்வுபசங்கக் கீருத்தியும் வடமாகாணம் தீம்மாகாணம் என்னும் இருமாகாணங்களிலும் கோல்போட்டர்மார் என்னும் புத்தகவிக்கிரயகாரர், வேத ஸ்திரிகள் என்னும் உபதேசியார் ஏழும் நடைபெறலுற்றது. தாய்ச்சங்கத்தார் உபகரித்த பணத்தோடு இவ்வூரிற்சேரும் பணச்சகாயத்தால் நடைபெற்றவரும இக்கிருத்தியதில் ஏற்பட்டிருக்கும் கோல்போட்டர்மார் ௯ பேர், வேதஸ்திரிகள் ௪௪ பேர். இவருள் புத்தகவிக்கிரயக்காரருக்காய் தாய்ச்சங்கத்தார் பொன்னுண்டு உபகரித்த பணத்தோகை ஆயிரம் ரூபா. வேதஸ்திரிகளுக்காக உபகரித்தது அரும ரூபாய். இத்தொகைகளவு மும்மிஷன் பகுதியாரும் பிரிவிட்டுத் தங்களுக்குள்ளிருக்கும் குரவையும் உபயோகிக்களவும் அந்நாத விஷயங்களிற் கூடியஸ்தாபக்கிரமம் நடப்பிக்கின்றார். நாலிலட்சத்து முப்பத்தொரத்துச் சொச்சக் குடிசனங்களுக்குள்ளே இச்சங்கத்தார் நடாத்திவரும் சிரியை செவ்வே கடைபெற்றுவரக் காணப்படு சந்தோஷத்திற்கிடமானதென்றாலும் இன்னும் நடாத்தப்படவேண்டியலவ சொரபமல்ல. பவுல் நட்டேன், அப்பொல்லோ நீர்ப்பாய்ச்சினேன், சீவனக்கொடுக்கும் பகவானது ஆசீர்பாதமில்லாதவரையில் பூரணப்படாததிற் சுவிசேஷ கிரியையின் விர்த்தியில் அபேட்சையுற்றார் யாவரும் அவரது கிருக்கருணமழையையே வேண்டல் இன்றியமையா அவசியமாம். எமக்கனுப்பப்பட்ட அறிக்கைப்பத்திரத்தில் இங்ஙனம் பெயர்த்துரைத்தற் கேற்றவையும் பிறர்க்குப் பிரீதியபடவையுமாய் பலலிருந்தபோதும் நாம் இதுசமயத்திற் சொல்லக்கூடியன இம்மாத்திரமே. சேச்சங்கம் ஒப்புவமையின்றிப் பெரிதும் பயன்பட்டு ஆலவிருட்சம்போற் கிளைத்தோங்கி வளர எம் பெருமான் அருள்பாலிப்பாராக.

கொழும்பு மேற்றிராணியார்.—Dr Copleston — மத்தியதெருமார்க்கமாய் உபகருவோடு பிரயாணப்பட்டுவந்த இவர் தம்பராமரிப்பின் கீழான நல்லூர், சுண்டிக்குழி, கோப்பாய் ஆகிய இடங்களைப் பார்வையிட்டு உறுதியாராதவண நடாத்திக் "கோடன்பத்தினியார்" மார்க்கமாய் கடுங் ௨ பிரயாணப்பட்டனர்.

பிரவேசப்பரீட்சை.—Matriculation examination.—இம்முறை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து பிரவேசப்பரீட்சைக்குப் போன ௩௩ பேருட் சித்திபெற்ற நால்வர் நாமங்கள் பின்வருவன.

1 க. சுந்தையா	சுண்டிக்குழிச் சாஸ
2 தானியேல் முத்தையா	திராவலயார்.
3 வி துரையப்பபிள்ளை	உவெஸலியன் மத்தி
4 சாஸ்ஸ நமில்ஸ்	யசாவலயார்.

காய்ச்சல்.—Fever.—நேல வேளாண்மை வெட்டுமிசிப்புக் கமக்காரரால் நடத்தப்பட்டாற் போலவே பரிகரிப்பாரும், பறையடிப்பாரும், சவக்கிரியை நடாத்துவருங் தம்குதி வெட்டுமிசிப்பை நடாத்தும்பொருட்டுச் சுரநாய் அந்துமிந்தம் பரந்து தன் வெட்டுமிசிப்பில ஒப்பவருதிருக்கின்றது. இன்னுமுண்டோ, இன்னுமுண்டு, ஐயோ! டுப்பயடியுமுண்டோ? அபடியுமுண்டோ? என்னும் பொருள்பட ஏழுங்குஞ் சாப்பறை எங்காதில் விழாநாளில லவயாமலில் எமக்குத் தூரப்பட்டலிடங்களில் எப்படியாமோ சொல்லவெளிதா! இன்னும் படமானத்தில் வலவிக்லயாதலிற் சுமத்தின்வீறு தென்றல் வீசும்வரைக்கும் இப்படிச்தானிற்கும் போலும். அப்படியேல்,யாழ்ப்பாணத்திற்கு ஐயோ! இவ்வூர் மாத்திரமல்லப் பிறவூர்களும் இவ்வேளையில் அதன் ஆஞ்ஞாசக்கரத்துட்டான் அவலதிகுக்கிறது.

மெஸ். சா. யோன்பிள்ளை — Late Mr. S Johnpillai.—யாழ்ப்பாணிசனுட் கைவிரல் மடித்தற்கிலக்காய்யாவரானும் விளக்கம்பெற்ற இவர் கொழும்பிலே சுரங்கண்டிறங்கினர்எனத் தக்கத் தோர் கேள்வியுற்றோம். எப்பதியிலும் ஊசாடவல்ல இவர் கச்சேரியிலே இடாப்பருத்தியோகத்தமர்ந்திருந்தவன்றி இவங்கைப் பேறுறியிற் பத்திரிகை ஆதீனராய் அதைப் பலவருடம் நடாத்தியும் வந்தவர். இவரது முதற்றரப்பத்திரனொருவர் நியாயதுரந்தரராகவும், பிறனொருவர் அரசாட்சியுத்தியோசத்தராகவும் இருக்கின்றார். இவர் எம நேசராய் எம் பத்திரபிமானியாய் முன்னே பல தகுணங்களினும் எம் பத்திரிகைக் கடிதராயுமிருந்தவர். இவரது தேகவியோகத்தையிட்டு அனுதாபமுற்றோம்.

கிறிஸ்தவிவாகம்.—Christian Marriages.—யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி ஆசிரியருள் ஒருவரான மெஸ். அட்சன் பரமசாமி, தங்கம்மா அன்றிகிறன், என்பவர்களின் விவாகம் சங்காவனக் கோவிலிலே சிறப்பாய் நடைபெற்றது. அவ்வாறே மாவிப்பாய்க் கோவிலிலே மெஸ். டேனே அரியகுட்டி, இபொன்னம்மா என்பவர்களின்விவாகமும் அதி வேடிக்கையாய் நடந்தேறிற்று.

வேளாளருங் கரையாரும்.— Vellalas and fishers — இருபதுதியாருக்கிடையிலே, பிரிந்தினோர் செத்தவீட்டிற் பறையடிப்பித்ததையிட்டு, அளவெட்டியிலும், மாதகலிலும் அடிபிடி நடந்ததென்று கேள்வி.

சகாயக்கடை.—Fancy Bazar.—வைத்தியசாலையிலே புகிதாய்க் சட்டப்பாம் கட்டிடத்திற்குப் பணச்சகாயம் வருவிக்கும்பொருட்டு கோட்டையிலே ஒரணி வீட்டிலே நூதன பொருட் கடையொன்று இரண்டுநாளாய் சம், ரும் திரிகளில் வைக்கப்பட்டது. சேர்ந்த பணம் ஆயிரம் ரூபாவுக்கு வெல்ல.

யாழ்ப்பாணம்போலிஸ்கோடு.—Police C., Jaffna.—ஊர்காவற்றுறை நீதவான்கதிரவேற்பிள்ளை சு ங் ௨ தொடக்கி லிசாரணை நடத்துகின்றார். பதிய பொலிஸ்பதி சக்ஸ்ஸன் அரை வருடம்தும் தம் கடமையோடு இவ்விடக் கடமையையும் பார்ப்பார்.

சலாபக்குளிப்பு.—Pearl-fishery.— ஆம் மாசிநாது. தவக்கு அந்தம் அவயவங்களென எம்மன்னவர்க்குக் கட்டியகாரராய் அவரவரே அவ்வவ் உத்தியோகஸ்தர் பிரயாணப்பட்டனர். சுகவிசாரணையாய் இடாக்தர் கீற்றும் அவர் பரிவாரத்தவரும் முந்தி அங்குசென்றனர்.

இடாக்தர் நிக்கோலஸ்.— Dr. D. P. Nicholas.—புலோலிவைத்தியசாலை இடாக்தர்

ரிக்கோலஸ் புளியடியிறக்ஷம் என்னும் இடத்தி ற்கு அனுப்பப்பட்டார். தற்போது இடாக்தர் ஸ்தி ரூங் அவரிடம் பார்க்கின்றார்.

இ ல ங் கை.

சட்டநிருபணச்சபை.—Legislative Council.—சமாதானமுறு எஞ்சியவையும் அரங்கேற்றம்பெறுதலையுமான சட்ட ஆலோசனைகளும் வாசிப்பும் நடந்துவருகின்றன. பிரபுக்களுந் தத்த மனசுகளுக்குச் சாரபான லிஷயங்களில் விசாரணைபண்ணியும் ஆட்சேபித்தும் வருகின்றார்.

நரர்க்டிக் குரங்கு.— Biting monkey.—கொழும்பிலுள்ள ஒரு தெருவோரத்திலே யாரோ வளர்க்குங் குரங்கொன்று மூன்றுபேரைக் கடித்ததாம். குரங்கண்ணன் செவிமூக்குகளைக் கடித்த பண்டைக்குரங்குக் சந்ததியானோ!

கோடன்பத்தினியார்.— "The Lady Gordon."–போதுமான சாமானேற்றுவதற்கு மட்டுக்களைப்புக்கேற்றப்பட்டிருக்குஞ் சாமான்கள் தண்டயாயிருந்ததினால் இவ்விடம்நுந்து கப்பல் ஏசுன்று "அல்பிரத் இளவரசர்" என்னும் மற்றக் கப்பல் வந்துபோகும்படி தாந்திச்சமாசாரம்லிச்சகவே அதுவும் அவ்வாறு கொழும்பைவிட்டு விலாவலே பிரயாணப்படும்.

இனிவருந் தேசாதிபதி.—Our next Governor.—எம் தேசாதிபதியின் தலவணயந்ரப்பசங் காலம் எம அருமை ராணியாரின் அருமைமகுமாரிய லோன்பெருமான் (Lord Lorne) தேசாதிபதியாய் வந்தாலோ என்று பெரும்புள்ளிகள் பேசுகின்றார். இவர் முன்னேகனேடா நாட்டின் மகா தேசாதிபதியாய்ச் செங்கோலோச்சிய சீமான். அர்கைல் டுக் பட்டவர்த்தனரின் மைந்தர். வரட்டேன்!

வ ட தே சம்.

துளபசிங்.–Dhuleep Singh again.— இவர் இந்துதேசத்தால் இங்கலிஷ் ராச்சியத்தைக் கடவைப்படுத்தலே பின்னும் உள்ளக்கருத்தாய்ப் பிரசவ வாதைப்படுகின்றார். இவரது பேச்சுவார்த்தைகளைக் கருத்தாய்ப்பார்த்தபோது "தம்பியழுவன் மெழியெட்டாது" என்னும் எம்மூர்ப்பழமொழி நம் ஞாபகத்தில் வந்தது. இந்மனுஷனுக்குக் கொஞ்சம் புளியெண்ணெய் ஒப்பி மூளகவார்த்தாலோ!

சங்குக்குளி.—Chank fishery –தூற்றுக்குடியிலே சங்குகுளிக்க ஆறுயிரத்துச் சொச்சரூபா மதித்துக் கேட்டிருக்கிறார்கள். சங்குக்குளி யொருபுறம் முத்துக்குளி யொருபுறமாய் அரசாட்சியார்பாடு "வாறதெத்தவன போறதெத்தவன" என்று பாடற்கிலக்காயிருககின்றது.

மனுஷவெள்ளை –A she-goat and a female child.—இறைச்சிக்காரனடித்த வெள்ளாட்டுமறியின் வயிற்றுவிளிருந்து குட்டி பெண்பிள்ளையின் ரூபமுற்றிருந்ததென்றும் பின்பறம்மாத்திரம் ஆட்டின்காலென்றும் சருச்சினப்பள்ளி "ஏரொல்ட்" பத்திரிஞ் சொல்லிற்றும். அக்கோ! வெள்ளை என்பது வெள்ளாட்டுக்குட்டி.

கைக்கூலிவழக்கு.—Mr. Crawford.-இலஞ்சத்தாறு பேர்பெற்ற மெஸ. கிரோபேட்டின் வழக்கு முடிந்துந் தீர்ப்புப்பிறக்கவில்லை மவலவயிறுநொந்து சுண்டெலியைப் பிரசவித்த கணக்கிற் தீர்ப்புமுடியிலும் முடியும்.

பி ற தே சம்.

குருவுங் கொலையும் --A priest charged with murder.–பாதிரி மக்பாதனும் அவர்கூட்டாளிகள் ஐவரும் பொலீஸ்தலவவரோருவனாக குரக்குப்படைக்கலக்கொண்டு வதைசெய்த குற்றச்சாட்டுவிளக்கத்திற் கொண்டுவரப்பட்டார்கள். கோபம்பிறக்தாற் குருவும்போ, சீஷனும்போ, என்றல்லவா நிற்கிறார்கள்.

மேற்றிராணியார் விளக்கம்.—Trial of a Bishop.—நெருப்பிலே புழுப்பற்றல்போல இங்கிலந்தசபைகளில், அவைகளின் சரேஷ்டர்களில் அஞ்ஞானம் பழக்கவழக்கங்கள் முளைக்கக்காண்பது கிறிஸ்துவை அகத்தாலும் அன்பாலும் ஆராதிப்பார்க்கு நூதனம் நூதனமேமேற்றிராணியார் தாமும் சிலர் சடங்குகள் பூசைகளிற் பேராசைகொண்டார்கள். குருநிலையிலானுற் சீஷன் நடையிலென்றுற்போலச் சத்தியவேதத்தைக் கலைத்துக்குடித் தேப்பமிடும் குருச்சிரேஷ்டர்கள் ஆலயங்களிலே அவற்றையும் இவற்றையும் நிறுத்தி அப்படியும் இப்படியும் திக்குநோக்கித் தன்டன் சமர்ப்பிப்பார்களானுற் சிற்றறிலிற் சிடர்துழலும் ஏழை அஞ்ஞானிகளென்செய்யார்கள். "சர்ச் ஒவ் இங்கிலந்சங்கம்" என்று நாமம்பெற்ற ஒருசபையார்கூடி லிங்கனின் மேற்றிராணியாரசிய சிங் பண்டிதரை இவ்வகைக் குற்றச்சாட்டேற்படுத்தி விளங்குகிறார்கள். புடமிட்ட அசுத்தங்களைப் போக்கிப்பது உத்தமத் தூத்தமமேயாம்.

அபுக்காணிய ருஷியர்.— Afghanistan and Russia.—பாம்பு கருடனுமெனப் பழங்காலந் தொடங்கிப் பகைமை சாதித்து இடையிலிளசியிருந்த ருஷிய அபுக்காணியர் மறபடியுங் கண்சிவந்த கொக்கரித்தெழும்பப் பார்க்கின்றார்கள். ஆமீரின் பட்டாளவீரர் இருபதினாயிரம்பேர் ஈசாக்கானத்துநுந்து ருஷிய எல்லயில் வாளுறைகளிற் துக் கையோதிய வீரனெனச் சன்னத்தராயிருக்கின்றாரன்றிப் பொக்கோவின் அதிபதியையும் ருஷியாவுக்கு விரோதமாய்க்கிளப்பித் தமக்குத் துணை அழைக்கின்றார். இந்த நிலவமையையிட்டு நாமெழுமி ஆமீரைத்தகையில் உமக்குக்குறையாமேயிதற்குப் பரிகாரப்பெண்ன என்ற ருஷியர் அங்கிலேயரை வினவுகின்றார். தண்டுமிண்டிற்போகாது காரியஞ் சமாதானத்தில் வருமென்று நம்புகின்றோம்.

மகதியின் தோல்வி. – Mahdi defeated.—ஷீக்ஷேசெனவுசீ என்னும் வீரதாரனுடைய சேனையும் மகதியின் சேனையும் முட்டி யுத்தம்பண்ணியபோது மகதியின் சேனுவீர் காற்றின்முன் எசர்த்த சீறு சுழம்போலப் பலதரமும் முறிந்தோடினார்கள். எல்ஏபேத் என்னுமிடம் விசயபதிகள் கைப்பட்டன.

உறைபனிப்புயல்.—Great snow-storm.-இங்கிலந்திலும் ஐரோப்பாவின் சிற்சில நாடுகளிலும் உறைபனிப்புயலுண்டாசி அயரப் போக்குவரவோடு மின்தபாற் சமாசாரப் போக்கையுந் தடைப்படுத்தினது.

பிராஞ்சுந் துருக்கிஸ்தானும்.— France and Turkistan —துருக்கிஸ்தான்நாட்டிலே வர்த்தகம்நடாத்தும் வாஞ்சைதூண்டப்பெற்ற பிராஞ்சியர் இவ்விஷயத்தின்பேரால் ருஷியரோடு சமாசாரப்போக்குவரவு செய்கிறார்கள்.

வ ர் த் த மா ன ச ங் கி ர க ம்.

நாநாசங்கதி.- Miscellaneous.—மெஸ. பானெல் ஸ்கொற்லந்துதேசக்கோட்டிலே பிரபலிய "லதம்ஸ்" பதிரிகைக்குவிரோதமாய்க் கொணர்ந்த மானநகஷடவழக்குத் தள்ளப்பட்டது.

அயலந்துதேசத்திலே மேலும் அரசாட்சிக்கு மாறுபெழுந்த கலகப்பிரகங்களுசெய்யும் அபிரிவுமுட்டாடகள சிலர் பொலீசர்கையிற் சக்குண்டு மறியலிடப்பட்டார்கள். மறியல்வீட்டிலுஞ் சிலர் முறட்டுக்குணங காட்டுகின்றார். ஊரார் அவர்க்காயனுதபிக்கிறார்கள்.

லந்தனிலிருந்து ஒக்லண்டுக்குசசென்ற உருவொன்று பின்னொன்றுடன் முட்டியதாற் சேதப்பட்டதன்றி அதிலிருந்து ருச பேருக்கு ஆழியோழப் பிரேதக்குழியாயிறது.

சீனுலலே ஓர் கோணத்திலுண்டுபட்ட கலகம் பரதேசிகள்மேற் கொண்ட பகைமையாலாகாது பொலீசரையிட்டே யுண்டானது.

பின்னுமோர் நவக்கிரகம்.— Another planet.—கிரகங்கள் நவம் (ஒன்பது) என்கர் எம் முன்னோரும் இதுக்கள். ஆனுல் நவம் நவமாய்க் கடைசியாய்ப் பிறக்கிட மாதம் சாக்ஷ சாயந்தரம் காணப்பட்ட புதுக்கிரகம், இருநூற்றெண்பத்திரண்டாவதாம். இதவைக் கண்டார் அவுஸ்திரிய ராசதானியில் வசிக்கும் பலிசா பண்டிதர். (Dr. Palissa) சாத்திரிமாரே! என்செ ல்கின்றீர்.

பூகம்பம்.—Earthquake.—சின்ன ஆசியா விலுண்டுபட்ட பூகம்பத்தால் ௯00 வீடுகள பாழ்ப்பட்டன.

பணக்காரப் பிச்சைக்காரி!- A rich beggar!—இங்கிலந்திலே ௪௬ பிராயத்திலே ஒரு தரித்திர விதவையிருந்தாள். இவளுக்கு ஒரு மகனிருந்ததாவது விளங்குகிறது. மகன் இவவள லிசாரவணபண்ணுமையாலாக்கும் அவள் மிகத் தரித்திரத்தை யடைந்ததினுல் அக்கிராமதியொருவன் ஊர்ப்பேதுமுதலிலிருந்து அவளைத் தாபரித்து வந்தான் ஊரும் அவள் நிலவமையையிட்டு பரிதபித்து ஏதும் இயன்றதுகொடுத் துதவுவார்கள். இவள் நிர்ப்பந்த ஸ்திதியிலிருந்து குளப்புழுக்கற்று வஸ்திரபுனிதமின்றி அழுக்கடைந்த ஆடையையே என்றுங் கட்டிக்கொள்வாளாதலால் யாவரேனும் அவள் படுக்கையைத்தானும் சமீபியார்கள். இவளுக்கு அந்தியகாலஞ் சமீபித்தபோது வசதியான இடத்திற் கொண்டுபோய்ச் சாக்காட்டவேண்டுமென்று அவள அப்புறப்படுத்த எத்தனிக்கையில் அவளை யிதகாறும் சமரட்சணபண்ணிவந்த அந்த வத்திரியோகஸதன் இவளேதுந் தேடிவைத்தாளோவென்று பார்க்கும்படி ஆராய்வுசெய்தபோது அவளுடைய இறகுமெத்தைக்குள்ளே பதினுங்கு தங்கப்பவுணிருக்கக் கண்டான். பின்னேரிடத்திலே அரைத்தங்கப்பவுண் காற்தங்கப்பவுணும் பத்தரைப்பவுணும், ஒன்பது சிலிங்கும் பின் அரையரை ரூபாவாய் ருச பவுணும் மொத்தம் முன்பின் எண்ணூறுரூபாய் பணங் கண்டெடுத்தான். பணமன்றி ௩டு சால்வைகளும், ௨௬ உடுப்பும், ஒன்பதுசோடு புதுப்பாதரக்ஷங்களும், ௫ துப்பட்டிகளும், ௬ குடைகளும், உச்பாக்கப்படா ௨௪ புடைவைகளும், ௯ கம்பளங்களும் அவள்வசமிருந்தன. இவைமுன்று போட்டணக்கட்டாய்க் கட்டிலின்பக்கத்திற் றூங்க அவளோ கூதலிற்கிட்டாள்! பாவீ! பாவீ! உடாது முண்ணுது தன்னுடம்பு செற்றும் ஏனிவற்றைச் சேமித்துவைத்தாள்? பயணப்படும்போதுடன்கொண்டுபோகவா? சீச்சீ! வெட்கம்! வெட்கம்! இத்தரித்திரலிதவை எம்மூரிலில்லையா? அந்தோ! இவளுக்குத் தாயானவர் எம்மூரிலில்லையா? ஆ! எத்தவனபேர் தேனீபோற் றேடுகின்றார். வைக்கின்றாரே. நாற்பிவாயன் தேடிக் கர்ப்பூரவாயனுக்கு வைத்திறங்தாற்போல வைக்கவிருக்கின்றார். எத்தவனபேர் புடையன்வளையிலே கைவைக்கப் பயந்தார்போலக் காசுப்பெட்டியிற் கைவைக்கப் பயப்படுகின்றார். இத்தவனபேரும் வங்கிலேகொடுத்துச் "செக்கு" வாங்கிப்போகலுருக்கின்றார்! தபாற்சாவடியிற்கொடுத்துப் பணநறுக்குப்பெற்றுப்போக விருக்கின்றார்? மதியற்றவோபி! இன்றிவது உனக்குப் பிரயாண அழைப்புவந்தால் உன் பொன்வெள்ளிகளைப் பங்கிடுவாரார்! சுதந்திரப்பாரார்! எடு! உண்! உடு! கோடு மீந்திருத்தால் வை! அ! ஆ! இழந்தானென்றெண்ணப்படுவாயா?

நவீனநாணயம்.— Queer currency.—பிரவரும் வர்த்தமானத்தை எம்மிஷடர் அதிலிநோதத்தோடு வாசிப்பாரென்று நம்புகிறோம். அமரிக்காவில் ௧௮௪ம் ஆடு தொடங்கி ௧௮௬ம் ஆண்டு வரைக்கும் வடகரோலைனு மாகாணத்தோடு சேர்ந்திருந்த தேன்னசிநாட்டார் தம்மரசாட்சியோடு பிரிதியடையாது ௧௮௫ம் ஆடு அதை விட்டுப்பிரிந்து பிறங்கலந்து (Frankland) நாடு என்று தம் நாட்டுக்குப் பெயரிட்டுச் சுயாதீனப்பட்டிருந்து மறபடியும் அதனோடுசேர்ந்துகொண்டார்கள். பிறங்கலாது நாடென்ற பிரிவோடு அவர் தம்மரசாட்சியை நடத்திவந்தகாலத்திலே அவர்களுக்குள்ளே காசுநாணயமில்லாதபடியால் அந்நாட்டுச்சிறியோகஸதர் பின்வருமுறையே சம்பளம்பெற்றார்கள். செம்மான் தோற்காசை வழங்கினுனென்ற பழமொழிக்கு இது அடுத்துக்கொடுத்து நிற்கும். அவ்விடம் ௧௮௬ம் ஆடு ஏற்பாட்டின் சட்டப்படி,

தேசாதிபதியின் வருடாந்தச்சம்பளம்	௧000 மான் தோல்.
சிரேட்டநீதிபதியின் " "	௫00 "
தேசாதிபதியின் லிகிதரது" "	௫00 ஓர்வகைமரநாய்த்
பொக்கிஷபதியின் " "	௪௫0 " "
மாகாணக்கணக்கரது " "	௩00 நீர்நாயித் "
சங்கப்பிரக்களது திணுதக் "	௬ " "
சனப்பிரக்கள் சங்கலிகிதரு வக."	௨00 " " "
கட்டவைப்பத்திரங்களுக்கு நீதபிகளைகையொப்ப	
மிகவேதனம் ஒரு முறைசூற்றுத்	" " "
கட்டவைகை டுக்கும சேவகனுக்கு	" ஒரு "மின்க்" தோல்

அல்லவோபின்னை! அல்லவோபின்னை!

சீனதேசச் சக்கரவர்த்தி.— Lwang-Holi, the Emperor of China.—அப்படிப் பெரும்வீணனே. இவரது பணிவிடைகாரர் ௪௬ பேர். இவர்களுள்

ஆலவட்டங்கொண்டு லிசிறுவர்	௨௫ பேர்.
சத்திரங்கள் பிடிதப்போவார்	௪0 "
இவக்கு வைத்தியர்கள்	௬0 "
தாதிகள்	௯0 "
Marmitons	௨௬ "
வீட்டுவேலகாரர்	௫0 "
குற்றேவல்காரர்	௫0 "
சோறட்டஞ்சொல்வார்	௪௫ "
உபாத்தியாயர்கள்	௧௬ "
குருக்கள்மார்	௬0 "

வெகுகெட்டி! உநேசசமையற்காரர்கூடினுல் ஆணம் பழுதுபோமெனப் ஆங்கில பழமொழிகாரர்.

கடற்பாம்பு.— A Python.—நோர்வே தேசக் கப்பலொன்றில் அகப்பட்ட கடற்பாம்பொன்றினீளம் இருபதடி நலங்குலம். பருமம் பதினைந்தங்குலம். இந்தப் பாம்பை நூதனப்பொருளாகக் காட்டுகின்றார்.

குரக்கன்வீர்—Kurakkan Beer.— சிறுதானியங்கள் சிலவற்றையலித்துக் குடிவகை செய்தாற்போலக் குரக்கனிலிருந்து வீர்ச்சாராயம் வடித்தாலோ என்றும் பத்திரங்கள் சில பேசக் கண்டோம்.

VOL. 49. THE MORNING STAR: FEB. 21ST 1889. No. 4.

THOROUGHNESS.

"One of the great lacks of our religious life is thoroughness. We are all more or less disposed to be superficial. We do not put the same amount of heart and brain into our spiritual life and service that we do into our temporal affairs. We are not thorough. We recognise the truth and are more or less moved by it, but we do not go to the bottom of the matter, and therefore we do not get the blessing we need and think we are seeking after." The past month, we, in common with Christians in many other places, have been assembling daily for united prayer for God's blessing upon his church and people everywhere upon the nations of the earth and upon the various agencies working for the advancement of Christ's kingdom among them. We have been praying for a gracious outpouring of the Spirit upon ourselves and others. Many perhaps will be disappointed that they have not realised the results they hoped for and prayed for, and some will be tempted perhaps "to doubt God's promises because they seem not to have been fulfilled in answer to their prayers." But if there is a lack of blessing we may be sure that it is not for lack of willingness, power, or faithfulness on God's part. It is because of lack of thoroughness on our part in seeking the Lord. The promise is—"And ye shall seek me and *find me*, when ye shall search for me *with all your heart*." "Behold the Lord's hand is not shortened, that it cannot save; neither his ear heavy, that it cannot hear; but your iniquities have separated between you and your God, and your sins have hid his face from you that he will not hear." Thus said God, through His prophet, to His ancient people. If we receive not the blessing we seek, may not this be the cause? We ask and receive not. Why? Is our asking a mere form without earnestness? We seek and do not find. Is it because we do not search for the blessing with all our hearts? Are we content simply to pray, while we do nothing to prepare the way for the blessing to come?

CRIME IN THE NORTHERN CIRCUIT.

The successive sessions of the Supreme Court in its criminal Jurisdiction, suggest the question whether it has succeeded to check the commission of crime, which is the main object of Judicial punishment. The Legislature, a few years ago, seeing that the existing laws and the procedure were not quite as effectual in bringing about the desired result, peace and safety in the community, introduced a Penal Code and Procedure Code, expecting a reformation of the criminals and evil disposed persons, and also a prevention of crime. But the trial had of them for the last three years, has not shewn, we apprehend, any success in the proper direction. Notwithstanding the restriction put by the stamp duty, false charges are as frequent as ever. Two or three weeks ago, the District Judge was seen engaged in hearing a case for false charge and in the last sessions of the Supreme Court, the case No. 1 against one Katherawalan, was for false charge. Institution of false cases before a criminal court, is one species of crime. But the existence of crime in its various forms and shapes, is of numerous divisions. A glance at the Ceylon Penal Code shews that divisions and sub-divisions of crime number some 490, besides numerous other offences against the other laws in force in Ceylon. A large proportion of them are of common occurrence. As has been seen in the last sessions even unnatural crimes of blackest type, find place in the trial rolls and are investigated openly in public Court house. Is there no effectual means to check crime, is a question asked in the interest of the public. Once a Commissioner of Assize whilst hearing a case found out that the Magistrate who committed the case for trial before the higher Court, had not taken evidence on a material point of fact, and fearing that prosecution might break down for want of proof in respect to the particular fact, and in consequence justice would be defeated, emphatically observed that the case had not been *investigated* by the lower court. The comissioner meant by his observation to point out that the charges should undergo a thorough searching investigation at the first inquiry. The magistrate against whom the remark was directed, left the place with a murmur: "I am not going to do the part of a Police Constable." Such an observation had its truth and force. Going through certain fixed formulae in the matter of Judicial inquiry as the Hindoo priest would do in his religious ceremonies, is one thing, and a thorough investigation of a case is quite another thing. Excepting such cases as may be disposed of on question of fact, all the other charges depend upon proof or disproof of facts. Either one party or the other must be in the wrong. Find out and punish the wrong doer as much and as often as you can. The examples of a Birch or a Moyart, are worthy of imitation. Another means suggesting itself is the appointment of well qualified village headmen. If this class of men would honestly try to trace out the offenders and bring them to punishment, it is by far easier for them, than for a foreign Judge.

To the Editor, "Morning Star."

Sir,

An article appearing in a late issue of the "Star" headed "University Education" seems to betray certain misconceptions of the Indian System of education. In the interest of many in Jaffna who have neither time nor convenience to know the subject critically, but who are friends of education in general, I venture to make a few remarks which I hope may throw light on it.

That the present system of education is not final, will be admitted selfevident, when we see such authorities as Max Muller, Monier Williams, Frederic Harison, Freeman &c. appear in the Nineteenth Century protesting against the unsatisfactory arrangements of education in England. The whole article is a profitable study and is sufficiently indicative of the educational condition of other countries, both of Europe and America. I would ask here if the writer, while lamenting over the Indian University education, secretly approves of the system or systems pursued in Ceylon.

I do not know how far the remark "The Indian University is too much like a pyramid built upon its apex" is justifiable. It is a slur on the University Authorities-on the body of educators both Missionaries and others, many of whom are reputed men and have been engaged lifelong in the study of Indian affairs. I have seldom met with a person who had passed his F. A. examination any thing like satisfactorily, complain of the difficulty of understanding the B. A. course. I refrain, for want of space, from comparing the different branches of F. A. and B. A. course. The graduation seems rather easy and natural. To reach perfection and thorough mastery over the subjects, is not of course within the province of the University. It is reserved to be supplemented by private study after University course..

Again it must be said rather to the credit of the University that they have limited the "scope" of subjects. They fully understand that "a little knowledge is a dangerous thing." They do not care to create a "jack of all trade" who prattles about all science and art in the world as it is done in certain colleges, while only knowing little more the title pages of a dozen popular works.

The writer says "The Indian student can get his B.A. and never have heard of Charlemagne, not know what Neptune is, or be ignorant of the very definition of conscience." At any rate, I should say that History and Philosophy are the favourite subjects of the generality of students that go up for the B. A. Examination of the Calcutta University. I do not know how he can be ignorant of Charlemagne or the definition of conscience, unless the writer means that new and mystic theories have been propounded about the existence of Charlemagne, as the case of Shakespear; or that Calderwood and Bain, Sully and McCosh, whose works are appointed for the the B.A. course have theories of their own in their different fields of Mental Science they occupy.

Coming to the Mission work, I feel that "to teach religion" is a comprehensive expression, and every Missionary who is called of the Lord, must consider prayerfully the way he is best fitted to work. If he finds his aptitude and usefulness in the sphere of education, I do not know any reason why he should not engage in this work. It is unchristian to condemn his ways: but this is a broad subject and need not be entered into here. There are fields where nothing but schools can be the centres of Christian instruction. I shall only quote what an experienced Missionary has said on the subject. "The principal ways of spreading the Gospel are:— 1. heralding it in public; 2. telling it in private; 3. teaching it in school; 4, publishing it by the press. That any one of these should be extolled at the expense of the others is much to be regretted &c. &c." I might quote the opinions of holy Missionaries unconnected with education, but pass them by again for want of space. I cannot believe that passers-by, tarrying to listen a little while to the street preacher can weigh the claims of Christianity *better* than a number of young men in a recitation room.

The writer however allows that, a Missionary "may engage in education when there would else be no education, as in Africa, or when it would be in the hands of those inimical to Christianity, as in China." Does he really mean that Government and private Hindu Schools and Colleges are not "inimical to Christianity." Not to speak of all, is not the Metropolitan Institution of Calcutta which ranks now as the largest in India, a purely Hindu undertaking? What are Government colleges but haunts of infidelism and Agnosticism? Shall the Christian Missionaries be content only to see the precious souls of the Indian youth go to wreck and ruin and allow them to plunge into heathenism while the Gospel of Christ remains hidden for ever from them?

He further goes on to state "That the Free Church of Scotland have decided to close their High School at Poona and that the Canadian Presbyterian College at Indore, is to be closed next March." With regard to the former, while it is true that on the retirement of Mr. Beanmont the High School may *probably* be closed, it does not a whit prove that the Free Church authorities are against education. They have on the other hand raised their High School in Nagpore into a First Class College teaching up to the B.A. standard and increased the educational Staff in Bombay. So if Poona High School be closed, it must be attributed to a policy of retrenchment rather than to the effect of "wide spread discontent" as the writer in the "Star" would call it. There are other reasons too for the probable close of the school but the above I hope is sufficient for the purpose.

With regard to the latter statement—"The Canadian Presbyterian College at Indore is to be closed next March"—I can only say at present, that question was raised against *the College Department alone* but the matter is not yet finally decided.

On the other hand, it may be said there are some class rooms in Government schools, that have been closed in favour of Mission Schools, as in Ahmednugger and Indore.

Finally he refers to a Calcutta University examination, probably to the M. A. examination and complains that out of 25 who appeared for Mental and Moral Science, not one has taken Christian evidences. Why should the faults, if there be any of Government and other Colleges, be heaped at the door of Christian Missionaries? Again what if they did not choose *evidences* in particular? They actually chose the other alternative section of Mental Philosophy and followed the learned works of of President McCosh, Dr. Flint and Principal Caird. Is there not sufficiently profitable study in the Masterpieces of the above mentioned authors for the purpose of teaching Christianity?

The fact of the case is that Indian students can easily afford to receive education in Government and private schools and colleges and the Missionaries are trying to seize every opportunity to bring India's future men under their influence through education. It is the opinion of those engaged in education and several others, that if they once lose the ground they now occupy, they will encounter an uphill work which may entail extensive effort and trouble. Yours, etc., C.

Space forbids a full answer to this letter. The Nineteenth Century articles referred to are a vigorous protest against the demon of Indian education-cram and examination worship. It was just this which made Dr. Miller say that there is no education in India. Our friend's praise of the University system reminds us of a foreigner's recent praise of London, which found the beauty of the city in its smoke, fog and underground railways. The University has its good points, but they are not narrowness or lack of moral teaching. We know by personal testimony of a large number of missionaries in all parts of India that university education is regarded as very unsatisfactory mission work. They cling to it because the Government compels them to. The Ceylon Government does not, and there lies the whole difference. To teach Jaffna Missionaries to educate is like teaching monkeys to climb trees. In conclusion we do not consider Mc Cosh, Flint or Caird as substitutes for Christian evidences. *Ed.*

Printed at the Press of Strong & Asbury, Manippay
Published by Mr. N. Strong and A. C. Mission.